

fullkomligaste resignation, som jag skulle tro – af alla. Endast det vore ett nedslående exempel, om falska rykten och tilldragelser af ingen betydelse skulle vålla den enas elles andras af de föreslagne underkännande.

Med djupaste Vörndnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjänare
Joh. Vilh. Snellman

10   Helsingfors den 11:e Oktober 1859.

88 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 5.XI 1859

HUA, Centralförvaltningens arkiv

Hvad angår Docenten Sirelius har han sjelf uteslutit sig från förslaget genom att icke aflägga föreskrifvet specimen; och sedan Medicinska Fakulteten ogillat Professor von Becker's disputation är äfven han genom Statuternas föreskrift utesluten.

Då jag icke kan dela den åsigt, att hvarje sökande, som nödtorftigt fullgjort föreskrifna prästanda, utan vidare är kompetent att på förslag uppföras, kan jag icke heller erkänna Licentiaten Estlanders kompetens blott på grund deraf, att han uppfyllt de formela villkoren, för att vid förslagens upprättande komma i åtanke.

Såsom jag redan haft äran anföra, finner jag icke Medicinska Fakultetens bedömande öfver Licentiaten Estlanders disputation tillräckligt upplysande, för att hos mig grundlägga en öfvertygelse om graden af författarens derigenom ådagalagda vetenskapliga förtjenst. Men jag anser mig böra lita till Fakultetens enhälligt afgifna omdöme, att disputationen eger verkligt vetenskapligt värde, och att den fullkomligt motsvarar ändamålet för dess utgifvande, ett omdöme, som ställer densamma utöfver det i Statuterna bestämda minsta måttet för ett professorsspecimens beskaffenhet.

Den erfarenhet, som vid en lärarebefattning, sådan som den ifrågasvarande, vore önskelig, och hvilken äfven kunde anses ersätta saknaden af en mera framstående litterär verksamhet, kan icke hos Licentiaten Estlander förutsättas. Han har dock, såsom till Konsistorium inlemnade betyg utvisa, på de orter, på hvilka i praktiskt hänseende mest står att lära, sökt att genom förberedande öfningar och autopsy bilda sig för sjelfständig utöfning af kirurgin såsom konst. Och Medicinska Fakulteten har äfven om de prof på denna utöfning, Licentiaten Estlander hunnit afgifva, yttrat sig i de mest lofordande ordalag – derjemte säskildt framhållande hans förmåga, att såsom lärare framställa ett ämne.

Licentiaten Estlanders sålunda aflagda prof på vetenskaplig insigt och praktisk skicklighet äro i min tanke egnade att ingifva de mest rättvisa förhoppningar om hans framtida verksamhet såsom universitetslärare. Jag skulle dock icke våga grunda mitt votum angående kompetensen till en lärarebefattning vid universitetet endast på min subjektiva öfvertygelse om den sökandes kapacitet och om värdet af blott de löften för framtiden, hans aflagda lärdomsprof innebära. Men jag dömer i närvarande fall på grund af Medicinska Fakultetens så enhälligt och obetingadt afgifna vitsord och anser mig, då jag till detta

vitsord lägger de fakta, som stå inom kretsen af mitt eget bedömande, böra tillerkänna Licentiaten Estlander kompetens att på förslag till Kirurgie-professionen uppföras.

Jag bör tillägga, ett jag för detta mitt bedömande funnit ett ytterligare stöd i professor von Willebrand's nyss afgifna votum.

89 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 7. XII 1859

HUA, Centralförvaltningens arkiv

10

Ehuru min tanke är, att med det ifrågavarande förhöjda understödets utdelande med skäl kunnat anstå, vill jag, då frågan gått till omröstning i närvarande form, icke neutralisera min röst i afseende å de föreslagnas relativa förtjenst att komma i åtanke.

Licentiaten Ahlqvist har från sina tidigare studentår bevisat sin håg för och förmåga till litterära sysselsättningar; han har senare under en följd af år sysselsatt sig med språkforskningar, hvilka förutsätta lika mycken insigt som ihärdig flit. Allt detta äfvensom den ovanliga framgång, hvarmed han sålunda egnat sig åt vetenskapliga och litterära sysselsättningar, är hvar och en bekant genom de redan talrika skrifter och afhandlingar, han utgifvit. han har också en icke ringa utmärkelse som lycklig skald, och hans namn står bland de främsta i den unga Finska litteraturen. Skall alltså det ifrågavarande understödet nu utdelas, torde Konsistorium icke finna någon värdigare att dermed hugnas; och får jag med min röst tilldela detsamma åt Licentiaten Ahlqvist.

20

Licentiaten Rosenborg har såsom skriftställare gjort jemnt upp, hvad lagen af honom fordrat, för att såsom docent blifva anställd. Hans docenturspecimen har visserligen mer än vanlig förtjenst, dock icke egentligen som ett strängt vetenskapligt arbete, innehållande ny forskning eller nya åsigt, utan såsom en med sakkännedom och stor talang skriven jurnalartikel. Förordnad att förestå profession, har licentiaten Rosenborg Fakulteten till nöjes skött sina åligganden. Jag anmärker härvid, att föreläsningars hållande för en docent, som icke är examinators, skulle utgöra en stor förtjenst, såsom bevisande för sjelfva föreläsningarnes duglighet. Att såsom examinator i en embetsexamen kunna föreläsa, i hvad till kursen hör, är en fordran, som väl bör kunna ställas på hvarje docent; att föreläsningarne haft åhörare, bevisar i ett sådant förhållande angående deras beskaffenhet ingenting.

30

Halfannat år äro förflutet, sedan Licentiaten Rosenborg utgaf sitt specimen för docentur. Han blir nu snart ensam sökande till profession. Han har icke aktat nödigt att under sagde tid genom någon utgifven skrift öka sina litterära meriter. Consistorium skall snart sättas i tillfälle att döma äfven öfver hans kompetens till profession på grund af endast de lärdomsprof. Statuterne såsom minimum föreskrifva. Att nu tillägga Licentiaten Rosenborg en extra-belöning, vore i min tanke att uttala, det Consistorium af universitetets Docenter alls ingen litterär sysselsättning utöfver den för vinnande af tjenst och lön nödvändiga fordrar. Till uttalande af en sådan åsigt och statuerande af en såbeskaffad princip för det högre docent arvodets utdelande vill och kan jag icke med min röst bidraga. Jag förklarar därför Licentiaten Rosenborg icke kompetent för sagde arvodes erhållande.

40

50